

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/115/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914205132
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914205132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a. s., so sídlom Panenská č. 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35787783, právne zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom kancelárie Hviezdoslavova č. 7, 036 01 Martin, proti odporcovi: V. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Za dráhou č. XX, XXX XX T., štátny občan SR, v konaní zastúpený splnomocnenou zástupkyňou Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Za dráhou č. XXXX/XX, XXX XX T., v konaní o zaplatenie 195,66 eur s prísl.,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 111,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 111,16 eur počnúc od 16.07.2013 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.06.2014 sa navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 195,66 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 148,65 eur od 02.07.2013 až do zaplatenia, a úrokmí z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 195,66 eur od 16.05.2013 až do zaplatenia, a súčasne aby navrhovateľovi zaplatil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania a z trov právneho zastúpenia.

Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že na základe písomnej žiadosti - Návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 25.06.2012 poskytol odporcovi úver vo výške 219,10 eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzavretá prijatím návrhu odporcu zo strany navrhovateľa tak, že navrhovateľ za odporcu uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a odporca tovar prevzal. Odporca sa zaviazal splatiť predmetný úver v 10-tich mesačných splátkach po 26,01 eur splatných vždy k 15-mu dňu v mesiaci počnúc od 15.07.2012. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Navrhovateľ ďalej poukázal na čl. V, bod 3 Všeobecných podmienok navrhovateľa, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, podľa ktorého bol navrhovateľ oprávnený požadovať od odporcu zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky, so splnením ktorej bol odporca v omeškaní viac ako 30 dní a súčasne bol navrhovateľom na zaplatenie vyzvaný. V uvedenej právnej veci navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok naposledy listom zo dňa 10.07.2013. Dňa 15.05.2013 sa stal splatný dlh odporcu vo výške 195,66 eur, ktorý vznikol titulom čerpania peňažných prostriedkov špecifikovaných v zmluve. Navrhovateľ v návrhu ďalej poukázal

na to, že v úverovej zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 39 % ročne ku dňu podpisu úverovej zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. k 01.07.2013, domáha sa navrhovateľ aj zaplata úroku vo výške 39 % ročne zo sumy 148,65 eur (t.j. úverovej istiny) od 02.07.2013 až do zaplata.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril.

Elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.09.2014 navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v doplnení návrhu na začatie konania poukázal na to, že odporca mal navrhovateľovi za poskytnutý spotrebiteľský úver uhradiť sumu v celkovej výške 260,10 eur, ktorá pozostáva z poskytnutého úveru vo výške 219,10 eur a zmluvne dohodnutých úrokov vo výške 41,-eur. Predmetný úver bol odfinancovaný v súlade s časťou I. čl. 1.4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb na účet predajcu dňa 20.07.2012. Spotrebiteľský úver je vedený na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX VS XXXXXXXXXXXX. Každá dohodnutá splátka vo výške 26,01 eur zahŕňala úverovú istinu, t.j. príslušnú časť poskytnutého spotrebiteľského úveru a zmluvne dohodnutý úrok. Poistenie úveru k predmetnej úverovej zmluve nebolo dojednané. Odporca navrhovateľovi za poskytnutý spotrebiteľský úver uhradil iba sumu v celkovej výške 107,94 eur do splatnosti úveru. Medzi navrhovateľom a odporcom bolo dohodnuté, že ak sa odporca dostane do omeškania, tak navrhovateľ bude oprávnený účtovať odporcovi poplatky spojené s omeškáním vo výške stanovenej platným sadzobníkom poplatkov v čase ich účtovania. Súčasne bol navrhovateľ oprávnený účtovať náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súlade s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sú príslušenstvom pohľadávky „úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením“. Náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré navrhovateľ vynakladá v rámci mimosúdneho vymáhania v prípade, ak odporca nesplní svoju zmluvnú povinnosť splácať riadne a včas poskytnutý úver (t.j. poštovné, telekomunikačné poplatky a personálne náklady), reálne predstavujú náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, pričom sú splatné bezodkladne. Úver sa stal splatný ku dňu 15.05.2013 v celom rozsahu, kedy pohľadávka navrhovateľa predstavovala sumu 195,66 eur. V súlade s časťou III., článok 4.2 zmluvy bol navrhovateľ oprávnený od 16.05.2013 účtovať odporcovi úrok z omeškania vo výške stanovenej podľa platných právnych predpisov za každý začatý deň omeškania, keď úroková sadzba ku dňu 16.05.2013 bola stanovená na 8,50 % ročne. V doplnení návrhu na začatie konania navrhovateľ ďalej poukázal na to, že on si uplatňuje súčasne zmluvné úroky vyplývajúce z úverovej zmluvy v časti I, čl. 1.1 keď úroková sadzba bola dojednaná na 39 % ročne ku dňu podpisania úverovej zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný iba ku dňu odovzdania prípadu na vymáhanie, t.j. ku dňu 01.07.2013, domáha sa navrhovateľ aj zaplata zmluvného úroku vo výške 39 % ročne zo sumy 148,65 eur (t.j. z nesplatenej úverovej istiny) od 02.07.2013 až do zaplata. Dlžná suma vo výške 195,66 eur pozostáva zo sumy 148,65, ktorá predstavuje neuhradenú úverovú istinu (táto suma pozostáva z rozdielu sumy 219,10 eur t.j. sumy poskytnutého úveru a uhradenej časti úveru vo výške 70,45 eur), ďalej zo sumy 16,31 eur, ktorú predstavujú dlžné zmluvné úroky z dlžných mesačných splátok úveru splatných v období december 2012 až máj 2013 a sumy 30,70 eur, ktorú predstavujú neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 02.01.2013 vo výške 3,90 eur, zo dňa 15.01.2013 vo výške 8,90 eur a zo dňa 01.02.2013 vo výške 17,90 eur.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právnej zástupkyne navrhovateľa, ktorá svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila pričom súhlasila s prejednaním veci bez jej prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorého neúčasť na pojednávaní ospravedlnila jeho splnomocnená zástupkyňa s tým, že odporca súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti.

Splnomocnená zástupkyňa odporcu na pojednávaní súhlasila so skutočnosťami uvedenými v návrhu na začatie konania pričom posúdenie dôvodnosti nároku uplatneného navrhovateľom v súdnej veci ponechala na úvahe súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 25.06.2012, fotokópiou predžalobnej upomienky zo dňa 10.07.2013, fotokópiou potvrdenia o prevzatí predmetnej zásielky

zo strany odporcu, fotokópiou potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX v prospech odporcu, fotokópiou potvrdenia o prijatí platby zo strany odporcu v celkovej výške 107,94 eur, fotokópiou výpisu z úverového účtu odporcu, fotokópiou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ako aj fotokópiou sadzobníkov poplatkov navrhovateľa účinných od 01.01.2012, 01.02.2013 a 01.03.2013, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci: dňa 25.06.2012 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi za účelom financovania nákupu tovaru zo strany odporcu spotrebiteľský úver vo výške 219,10 eur (cena kupovaného tovaru mala výšku 243,45 eur, pričom odporca priamou platbou predajcovi zaplatil sumu 24,35 eur), ktorý sa odporca zaviazal navrhovateľovi vrátiť v pravidelných 10-tich mesačných splátkach so splatnosťou vždy 15-ho dňa v mesiaci vo výške mesačnej splátky 26,01 eur s konečnou splatnosťou úveru 15.04.2013. V predmetnej zmluve sa navrhovateľ s odporcom súčasne dohodli na úrokovej sadzbe za poskytnutý úver vo výške 39 % ročne, pričom RPMN predstavovala výšku 46,73 % pri priemernej RPMN 46,18 %. Navrhovateľ sa s odporcom nedohodli na poistení predmetného úveru. Odporca z dohodnutých splátok uhradil celkovo sumu 107,94 eur. Odporca sa zaviazal predmetný úver splatiť najneskôr do 15.04.2013.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 %-tuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01. februára 2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah odporca ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Keď potom v súdnej veci odporca ako spotrebiteľ prijal od navrhovateľa ako dodávateľa (subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva. S poukazom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že uzavretím predmetnej úverovej zmluvy sa odporca ako spotrebiteľ v porovnaní s navrhovateľom ako dodávateľom ocitol v znevýhodnenom postavení, ktoré ho viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom bez toho, aby odporca mohol nejakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto zmluvných podmienok. V rámci možností preskúmania obsahu predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva zo strany súdu, sa súd v prvom rade zaoberal samotnou možnosťou preskúmania zmluvnej podmienky o výške zmluvných úrokov, ktorá je síce individuálne dohodnutým zmluvným dojednaním, avšak jedná sa o zmluvnú podmienku prezumovanú § 53 ods. 1 druhá veta

Občianskeho zákonníka, týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia (dojednaná výška úroku z omeškania - poskytnutý úver), ktorá je jasne, určito a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená. Znenie § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (obsahujúcej vyššie vymedzený výpočet zmluvných podmienok, ktoré nie sú neprijateľnými podmienkami) je však podľa názoru súdu potrebné vykladať v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý je vo vzťahu k §-u 53 ods. 1 druhá veta ustanovením špeciálnym, a ktoré obsahuje zákonný limit odplaty pri spotrebiteľských zmluvách, ktorých predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov s tým, že táto odplata nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Z uvedeného potom vyplýva, že súd je oprávnený skúmať neprijateľnosť zmluvnej podmienky, týkajúcej sa výšky úroku (odplaty) za poskytnutý úver bez ohľadu na to, že sa jedná o dojednanie prezumované § 53 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené, súd potom podrobil kontrole navrhovateľom uplatnený úrok vo výške 39 % ročne, keď s poukazom na § 53 ods. 1 a 6 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že dohoda o výške predmetného zmluvného úroku nie je individuálne dojednaná zmluvná podmienka. Uplatnený úrok vo výške 39 % ročne dohodnutý v úverovej zmluve je podľa názoru súdu v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a to s poukazom na neprimerane vysokú výšku takto dojednaného zmluvného úroku z úveru. Z priemerných úrokových mier z úverov poskytovaných v eurách v období uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnených na webovej stránke www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> mal súd preukázané priemerné úrokové sadzby za spotrebiteľské úvery poskytnuté domácnostiam, keď pri úveroch so splatením do jedného roka predstavovali v čase uzavretia predmetnej zmluvy výšku 13,27 % ročne z toho vyplýva, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatňuje zmluvné úroky vo výške takmer 3-krát vyššej ako boli priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam zo strany bánk v rozhodnom období. Uvedené zmluvné dojednanie o zmluvných úrokoch rozhodne podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, a je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď súdu je síce zrejmé, že navrhovateľ pôsobí ako finančná inštitúcia na trhu nebankového sektoru, s čím sú spojené vyššie riziká s menej náročným zabezpečením úverov, avšak podľa názoru súdu nemôžu byť tieto riziká premietnuté do takmer 3-násobnej výšky dohodnutých úrokov oproti úrokom stanovenými bankami. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery aktuálnej judikatúry slovenských súdov, ktoré dospeli k rovnakému právnomu záveru už v prípade, kedy úroky za poskytnuté úvery prevyšovali úroky za úvery poskytované bankami „iba“ 1,5 násobne (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co/138/2012 zo dňa 07.05.2013). Na základe uvedeného súd potom priznal v súdnej veci navrhovateľovi iba výšku reálne poskytnutých finančných prostriedkov poníženú o čiastočnú úhradu vykonanú zo strany odporcu vo výške 111,16 eur, a vo zvyšnej časti, t.j. v časti kapitalizovaných zmluvných úrokov vo výške 16,31 eur, ako aj dohodnutých zmluvných úrokov vo výške 39 % ročne zo sumy 148,65 eur od 02.07.2013 až do zaplata, keďže neprimerané zmluvné podmienky nie je súd oprávnený moderovať, návrh zamietol. Súd návrh zamietol aj v časti uplatnených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, keď navrhovateľ ich vznik ani prípadný súlad s normami spotrebiteľského práva v konaní nepreukázal. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že navrhovateľ napriek tomu, že z výpisu z úverového účtu vyplývajú položky „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“, a že reálne vynaloženie týchto nákladov navrhovateľ v konaní nijako nepreukázal. Z uvedených dôvodov súd návrh v časti čo do zaplata nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 30,70 eur zamietol. Na doplnenie súd poukazuje na to, že pokiaľ navrhovateľ súdu predložil prehľad ním kalkulovaných nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, tieto náklady sú jednostranne stanovené navrhovateľom a takto stanovené bez ich relevantného vyčíslenia nezodpovedajú nákladom prezumovaným § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy priznanej istiny, t.j. zo sumy 111,16 eur počnúc od 16.05.2013 až do zaplata, (keď posledná splátka predmetného úveru sa stala splatnou dňa 15.04.2013), pričom takto uplatnená výška úrokov z omeškania zodpovedá základnej úprave § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 pri aplikácii ustanovenia § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom a účinnom znení.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá mala vo veci prevažný úspech (odporkyňa mala vo veci úspech v časti čo do zaplata istiny vo výške 84,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 84,50 eur od 16.05.2013 až do zaplata, ako aj v časti zmluvných úrokov vo výške 39 % ročne zo sumy 148,65 eur od 02.07.2013 až do zaplata, pričom navrhovateľ mal vo veci úspech v časti čo do zaplata istiny vo výške 111,16 eur spolu s úrokom

z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 111,16 eur od 16.05.2013 až do zaplatenia), náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.